

dag, og alligevel hævder Udenrigsministeriet, alligevel hævder Venstre og De Konservative og fru Pia Christmas-Møller, at det folkeretlige grundlag er langt klarere i dag. Det er der åbenbart ikke ret mange andre lande her i verden der kan se, og det er dog mærkeligt, er det ikke?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Fru Pia Christmas-Møller fik det nærmest udlagt, som om man, ifald man ikke støttede beslutningsforslaget her, nærmest også skulle tjene Saddam Husseins interesser. Jeg håber, det er en misforståelse for mit vedkommende. Jeg vil i hvert fald gerne bede den konservative ordfører om at gøre klart, at det i hvert fald ikke er tilfældet. Det vil vi i hvert fald ikke have skudt i skoene i Det Radikale Venstre.

Vi er indgået i opbygningen af et militært pres, men vi finder, at den løsning, man har valgt her, er forkert, hvilket vi har redegjort for i adskillige sammenhænge. Jeg vil gerne have, at den konservative ordfører benytter lejligheden til lige at få ryddet den misforståelse af vejen.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

I formiddags skosede fru Pia Christmas-Møller den socialdemokratiske ordfører for at citere den tidligere formand for Det Konservative Folkeparti, tidligere forsvarsminister, nuværende chefredaktør for Ekstra Bladet. Her i dag citerer fru Pia Christmas-Møller så fra B.T. og refererer til redaktør Erik Meyer Carlsen, og det vil altså sige, at Det Konservative Folkeparti har deponeret sine fortolkninger af, hvad der er ret og vrang og op og ned i denne sag hos B.T.'s redaktør. Tillykke med det.

I øvrigt vil jeg gerne i fortsættelse af hr. Morten Helveg Petersens bemærkninger spørge: Kan det virkelig stå til troende, at fru Pia Christmas-Møller står her på Folketingets talerstol i dag og siger, at de, der har en anden opfattelse end fru Pia Christmas-Møller, går Saddam Husseins ærinde?

Vil det sige, at den norske borgerlige regering går Saddam Husseins ærinde? Vil det sige, at den svenske regering går Saddam Husseins ærinde – og alle andre lande, der i øvrigt har samme holdning, og langt den største majoritet overhovedet i denne sag inklusive oppositionen her i Folketinget?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Ja, det er min opfattelse. Det har jeg sagt meget tydeligt. Jeg er af den opfattelse, at den passive handling har langt alvorligere konsekvenser for verdensfreden end den aktive militære afvæbning af Saddam Hussein.

Men jeg har samtidig sagt, at de partier, de folketingsmedlemmer, der her i salen stemmer nej til beslutningsforslaget, garanteret ikke har det som formål, men det er min opfattelse, at det er konsekvensen af et nej til at gribe ind nu. Det er vores analyse, som jeg har lagt frem.

Jeg har respekt for, at andre kan vurdere tingene anderledes, men jeg er ikke i tvivl om, at den passive handling, laden stå til-holdningen, er det farligste, det internationale samfund overhovedet kan begive sig ud i netop nu i forhold til Saddam Hussein. Det er min opfattelse, ja, det er det.

Kl. 16.30

Det er også et svar til hr. Jann Sjursen og hr. Morten Helveg Petersen. Jeg forsøger ikke at skyde nogen af disse partier nogen motiver i skoene, som de ikke har, men det er vores opfattelse, at der må handles, og at det er nu, inden det er for sent.

Og det er også et svar til hr. Jann Sjursen. Vi vil ikke pantsætte vores vurdering af en situation på besvarelsen af et spørgsmål om, hvor mange der deler vores opfattelse. Saddam Hussein har erkendt, at han har produceret 4 t nervegas. Bare to dråber på huden er dødbringende. Han har ikke kunnet svare på, hvor den nervegas er blevet af. Den havde han i 1998, han har den garanteret også i dag, men han har ikke kunnet svare på det. Og der er en lang række andre masseødelæggelsesvåben, som han har erkendt at have, men som han ikke har kunnet dokumentere at have fjernet eller have destrueret.

Han er mindst lige så farlig i dag, som han var i 1998, men her kommer vi til sagens kerne. Der er noget, der hedder politisk momentum, der er noget, der hedder handlingens øjeblik, og det er jo det, han bevidst forsøger at trække det internationale samfund væk fra. Den internationale koalition består af 45 lande, men det er dog færre end i 1998. Det er jo lykkedes for Saddam Hussein at splitte det internationale samfund, og derfor er det måske i sidste øjeblik, man overhovedet har lejlighed til at afvæbne Saddam Hussein militært, så længe der overhovedet er nogle, der både vil det og evner det.